

چکیده مقالات همایش تمرکزدایی و ساماندهی پایتخت

برگزارکننده:
دانشگاه تربیت مدرس
(قطب علمی جغرافیای سیاسی)

مکان: دانشگاه تربیت مدرس

زمان: ۴ و ۵ اسفند ۱۳۹۳

بررسی جایگاه و اهمیت مکان گزینی پایتخت در ایران دوره‌ی هخامنشیان

سید فرهاد سید احمدی زاویه^۱ - دانشجوی تاریخ گروایش باستان دانشگاه فردوسی مشهد
محمد تقی ایمان پور - دانشیار و مدیر گروه تاریخ دانشگاه فردوسی مشهد

چکیده

پایتخت هر سرزمین یا کشوری می‌تواند به عنوان مرکز ثقل سیاسی و اداری آن حکومت تلقی شود. از این‌رو، از روزگار آن‌کهنه سرزمین ایران، به گواهی استاد تاریخی با دara بودن تاریخ، تمدن غنی و ارزشمند خویش و نیز با توجه به نقش راهبردی و استراتژیک خود در منطقه و جهان از همان تشکیل و ظهور حکومت هخامنشیان در جنوب غربی فلات ایران دارای پایتخت‌هایی با کارکردهای مختلف بوده است. به طوریکه در دوره‌ی سلطنت سلسله‌ی هخامنشیان که از قرن ششم پیش از میلاد تا اواخر قرن چهارم پیش از میلاد در ایران حکمرانی داشتند. شایان توجه است که حکومت هخامنشیان به علت وسعت قلمرو خویش دارای چندین پایتخت داشتند. لذا شهرهای با اهمیت آن دوره با توجه به کارکردهای گوناگون سیاسی، اداری، فرهنگی و اقتصادی‌شان به عنوان پایتخت این مرز و بوم در دوره هخامنشیان کاربرد داشتند. از مهم‌ترین شهرهای این دوره که به عنوان پایتخت مطرح بودند، می‌توان به پاسارگاد، همدان، تخت جمشید، شوش اشاره داشت. در این نوشتار سعی بر این داریم تا با تکیه بر روش توصیفی – تحلیلی به تبیین جایگاه و اهمیت مکان گزینی و انتخاب شهرهای فوق به عنوان پایتخت‌های کشور در دوره مورد بحث پرداخته و کارکرد هر شهری را تا اندازه‌ای روشن نمائیم.

واژه‌های کلیدی: ایران، هخامنشیان، پایتخت، پاسارگاد، همدان، تخت جمشید، شوش.